

gelske sprogudgaves tilsvarende bestemmelse i direktivet (artikel 148). Det foreslås, at bestemmelsen tilpasses ordlyden i de engelske og franske sprogudgaver således, at følgende ordlyd anvendes: »leveringer af varer bestemt som brændstof og forsyninger, herunder proviant, til skibe...«. Herved præciseres, at levering af brændstof til skibe i udenrigsfart kan leveres momsfrit. Ændringen berører ikke praksis.

De foreslåede nye nr. 10-12 i lovens § 34, stk. 1, indeholder nye regler for momsfri leveringer af og til fly. Forslaget tilpasser disse regler til momssystemdirektivet og er en følge af en EU-dom, jf. de almindelige bemærkninger.

I overensstemmelse med dommen foreslås i paragraffens nr. 10, at det kun er luftfartsselskaber, der flyver mod betaling, der kan få momsfri leveringer. Dette medfører, at det ikke fremover vil være muligt at få momsfri leveringer af varer og ydelser til private fly og fly ejet af almindelige erhvervsvirksomheder (uanset om de flyver udenrigs- eller indenrigs). Selve flyene vil heller ikke kunne leveres eller lejes momsfrit.

Dette vil ikke få nogen reel betydning for almindelige momsregistrerede virksomheder, der indkøber et fly til brug for virksomhedens momspligtige aktiviteter, idet disse vil have fradragsret for købsmomsen på normal vis, fordi flyet anses for at være et driftsmiddel. Grundet fradragsretten vil disse virksomheder ikke lide et økonomisk tab. For ikke-momsregistrerede virksomheder og registrerede virksomheder, hvor flyene anvendes til momsfri virksomhed, vil der derimod blive tale om en meromkostning, idet disse virksomheder ikke har fradragsret for købsmomsen.

For det andet foreslås, jf. paragraffens nye nr. 10 og 11, at momsloven tilpasses momssystemdirektivet således, at kun luftfartsselskaber, der hovedsageligt flyver i udenrigstrafik, kan få momsfri leverancer af og til deres fly. Denne ændring er i overensstemmelse med dommen og indebærer, at disse »udenrigsluftfartsselskaber« kan få momsfri leverancer til deres indenrigsflyvninger i samme omfang, som de kan få til deres udenrigsflyvninger. Denne ændring medfører, at de selskaber, der hovedsageligt flyver i indenrigstrafik, ikke længere kan få momsfri leveringer af og til deres fly, uanset om de bruges til indenrigs- eller udenrigsflyvninger.

For så vidt angår indenrigsflyselskabernes udenrigsflyvninger, kan selskaberne dog i stedet for momsfri leveringer få godtgørelse af indkøbsmomsen efter lovens § 45, stk. 3.

På linie med den foreslåede nr. 9 i § 34, stk. 1, foreslås i paragraffens nr. 12 en tilpasning af ordlyden

vedrørende momsfri leveringer af »proviant og andre fornødenheder til luftfartøjer« til den engelske og franske sprogversion således, at luftfartøjer omfattet af nr. 10 kan få momsfri levering af »brændstof og andre forsyninger, herunder proviant«.

Forsvaret er en statslig institution og har dermed ikke fradragsret for indkøbsmoms. For ikke at stille forsvaret dårligere end i dag, foreslås indsat en bestemmelse – ny § 34, stk. 1, nr. 13 - hvorefter leveringer af og til fly, der bruges af statsinstitutioner kan ske momsfrit. Bestemmelsen har hjemmel i momssystemdirektivets Bilag X, del B, nr. 11.

Til nr. 10

§ 34, stk. 1, nr. 16 ophæves som konsekvens af, at reglerne om momsfri levering af proviant, herunder brændstof, til skibe og fly er indsat i henholdsvis § 34, stk. 1, nr. 9 og nr. 12, jf. bemærkningerne til nr. 9.

Til nr. 11

EF-Domstolen fastlagde ikke den nærmere fortolkning af, hvornår et luftfartsselskab flyver hovedsageligt i udenrigstrafik. Denne fortolkning skal fastsættes nationalt. Vestre Landsrets dom af 9. november 2005 fastlægger ikke direkte en fortolkning af, hvornår et selskab hovedsagelig er i udenrigsfart, eller hvilke parametre, der skal indgå i beregningen heraf, og sagen er senere blevet forligt. Det foreslås, at det fastsættes, at et luftfartsselskab flyver hovedsagelig i udenrigstrafik, når selskabets udenrigstrafik udgøre mere end 55 pct. af dets samlede trafik beregnet på baggrund af omsætning og antal fløjne kilometer.

Det foreslås endvidere, at det overlades til skatteministeren at fastsætte de nærmere bestemmelser, herunder omkring indlevering af oplysninger m.v.

Til nr. 12

Ændringen er en konsekvens af ændringen i nr. 13.

Til nr. 13

Momsloven fastsætter, at for investeringsgoder skal der ske regulering af det oprindelige momsfradrag, som virksomheden har foretaget på tidspunktet for købet eller ibrugtagningen af godet, hvis der sker ændringer i anvendelsen af godet inden for 5 år - dog op til 10 år for fast ejendom.

Værdigrænsen for investeringsgoder, herunder de årlige reparations- og vedligeholdelser af fast ejendom, blev senest ændret fra 50.000 kr. til 75.000 kr. den 1. januar 1996.

Det foreslås, at værdigrænsen for investeringsgoder, herunder de årlige reparations- og vedligeholdel-